

HORITZÓ

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Preus de Subscripció

Fora (6 exemplars tri-
mestre) 1'10 pessetes
Número solt 0'15 ptes.

Dels articles signats en són
responsables llurs autors.

Redacció i

Administració

G. Hernández 15, pral.

No es retornen els
originals

GLOSSARI

Intolerància (?)

per J. Castellano

La intolerància presta una lenta acció corrosiva sobre la màquina de la civilització. Al contrari, la tolerància és la qualitat més eficaç per mantenir un estat d'aparenta harmonia. —Dissortadament, estem molt allunyats encara d'un evitern estat harmònic.—

Un ésser intolerant és un ésser penetrat d'una covardia intensa. Covardia de pugnar obertament contra els principis adversos, de contrarrestar-los amb raons lògiques, de refutar-los amb exemples convincents. Covardia de fer una crítica imparcial, metoditzada dels actes del proïsme que topen amb els propis. Covardia provocada en gran part pel temor de resultar aixafat en la lluita de la vida.

Gairebé sempre, l'intolerant posseeix una doctrina farisàica, confusa, tergiversada, que solament és categòrica en els termes insultants que sovint empra. Ha constatat que aquest procediment —l'ús abusiu de les interjeccions— dona resultats més avantatjosos per finir una pugna ideològica que totes les raons ben fonamentades i totes les proves més palpables que hom pugui aportar.

Un ésser tolerant és un ésser de generositat majúscula. Generositat en no utilitzar com a terme convincent la injúria i l'amenaça, en discutir serenament

acceptant les opinions que poden ésser-li d'utilitat, i sobretot, en no insultar, amb l'escarni i la ironia —que exalten els ànims— els dogmes profundament arrelats, vehements. Generositat vers l'adversari, però sense que mai arribi a ésser humiliant pel propi honor.

El tolerant, qualsevolga que sigui la seva ideologia particular, permet que els altres pensin i obrin de distinta manera que ell pensa i obra. Comprèn perfectament que la indignació és contrària a una conterminada comprensió.

A més a més, les èpoques de intolerància —política, religiosa, social— es troben escrites amb lletres de sang en la Història. Per què? Perquè ella és en si mateixa una força cega, enderrocadora i despòtica que no troba fites a la seva impetuositat irrefrenable. Contràriament, observem que totes les regles de bon govern, totes les doctrines no utòpiques, tenen com a suport intern la tolerància.

Com havem dit al començar, la intolerància és un microbi morbós, la qual acció lenta —evident— va destruint l'obra que ha acumulat l'enteniment humà en tants segles de lluita. Amb voluntat podem extirpar-lo.

La propietat de la terra a través dels temps

per Ricard Gruart

L'organització de la propietat agrícola, tema avui d'actualitat degut al conflicte de la llei de Conreus, ha estat sempre una qüestió de cabdal importància en el transcurs de la Història. Durant molts segles en l'organització del règim de la propietat, s'ha basat sota l'estructura política i social dels pobles. Per això la propietat ha estat sempre també, una de les institucions jurídiques que primerament ha sentit els canvis polítics, que en els transcurso dels temps han experimentat. D'aquí el que la seva història, com diu encertadament un autor, equival a la de la Humanitat a l'ensem que Proudhon tractant de la mateixa qüestió diu que, «en les transformacions que en la Història la propietat de la terra ha sofert, està l'explicació de quasi totes les revolucions de la Humanitat».

La propietat territorial té orígens molt remots. No és però la primera forma de propietat que aparegué, com durant molts anys s'ha cregut, sinó que avui tots els autors assignen la prioritat en l'aparició a la propietat moble, la qual ho féu en forma individual i limitada únicament als útils i medis necessaris per la vida i per la guerra, ja que aquesta era la única propietat que podia existir en aquelles remotes edats de pobles guerrers i transhumans. Quan els pobles primitius es converteixen en agricultors, és quan apareix en forma col·lectiva la propietat territorial. Es l'organització social d'aleshores, la tribu, la que primerament posseeix la terra cultivant-la en comú, distribuïda ja per caps, ja per famílies. El dret de propietat però, no es personifica mai a l'individu com a tal, sinó que és únicament el cap representatiu de la família, l'administrador d'aquesta propietat indivisa. Al transcórrer el temps, el que era propietat de la família en general, passa a la de la família aïllada, convertint-se ja la propietat en hereditària, passant-se ja d'aquí a una individualització, més o menys ràpida segons els pobles.

Els d'Orient, jueus, egipcis, etc. ofereixen la particularitat de passar d'una col·lectivitat de béns, a una individualització més o menys ample, els límits de la qual però, no són l'individu sinó la família. La propietat és familiar; la terra pertany a tots els familiars, entre els quals es reparteix en forma igualitària per al seu cultiu, existint entre els jueus l'anomenat any de «jubileu» la finalitat del qual no era altra que la correcció de les desigualtats que al córrer els anys aquella distribució podia haver sofert, puix consistia en què cada cinquanta anys, totes les terres d'una família torna-

ven a reunir-se procedint-se novament a la seva distribució. En canvi en els pobles de l'antiga Grècia, de la col·lectivitat de béns, es passà directament a la propietat individual o privada.

I

LA PROPIETAT A ROMA

Cal dedicar capítol apart a la propietat romana, perquè és a Roma on es sentaren principis fonamentals que quasi fins els nostres dies han uniformat, tot el règim de propietat en les nacions civilitzades, a l'ensem que del dret romà prové també el concepte de propietat que trobem consagrats en tots els Còdis anteriors a la gran guerra.

A Roma la propietat era un dret il·limitat, el domini absolut d'una persona sobre una cosa o sobre una altra persona (esclaus), de les quals podia usar, disfrutar, vindicar i disposar de la manera que creïés més convenient (jus utendi, et fruendi, et vindicandi, et abupendi). Concepte aquest no molt distint del que trobem en el Codi civil francès art. 544 «dret de fruit i disfrutar d'una cosa de la manera més absoluta sense cap més limitació que les establertes en la llei» i del de l'art. 548 del nostre Codi, còpia del francès abans senyalat, amb l'única diferència, de què no conté l'expressió «de la manera més absoluta».

Fent una síntesi de l'evolució que la propietat sofrí a Roma, podem senyalar en ell tres distints moments o períodes. El primer que va fins a finals de la República, es caracteritza en què durant el mateix, la propietat té un caire nacional i religiós. Sols poden ésser propietaris els ciutadans romans i en el repart que una vegada fundada Roma es fa de les terres conquistades, es nota la influència de la ciutat equivalent en aquell temps a Estat i de la religió, ja que se'n fan tres porcions: una, la de les terres destinades al culte; una altra part, la de les terres de

l'Estat, «ager publicus», l'explotació de les quals s'entrega als quirites o patricis, possessió que com que es perllonga fàcilment dona lloc a una propietat o possessió indefinida, i finalment una tercera part el «ager privatus» o propietat privada, que es reparteix entre les distintes «gens» o grups de famílies descendents de un mateix tronc. La propietat té per tant a Roma durant aquest període un cert caire social.

El segon període comença a finals de la República i va fins quasi els finals de l'Imperi, i durant ell la propietat es caracteritza pel seu caire aristocràtic, inclús sobrepuja el caràcter nacional i religiós del període anterior. La propietat durant aquest període està exclusivament en mans dels patricis els quals basant-se en el monopoli que en la propietat de les terres exercien, principalment en el «ager publicus» del qual sols tenien l'explotació fonamenten en aquest ús la seva privativa posició social i política. Es aquesta l'època de les cèlebres lluites entre patricis i plebeus, per la possessió de l'«ager publicus», lluites que donaren lloc a les cèlebres lleis agràries dels germans Crasos, que van acatar amb el monopoli de les classes patricies en l'explotació de l'«ager publicus» igualant-los als plebeus en aquest ús. Aquesta igualtat, però no fou duradera, sinó que per múltiples causes, com l'excés de prodigalitat en el repartiment de les terres conquistades entre les legions, augment de població i sobretot el que s'entregués el cultiu de les terres als esclaus exclusivament, féu que la propietat tornés a concentrar-se en poques mans de tal manera, que en temps de Neró, segons ens contenen els historiadors sis individus per si sols tenien en les seves mans la meitat de l'Àfrica romana i ensem que en moltes províncies l'«ager publicus» estava en poder de poques famílies. (Continuarà)

CINC PREGUNTES

Voleu mesurar l'alcany dels vostres coneixements?

Contesteu mentalment aquestes preguntes, i compareu després les respostes a la pàgina 284.

- I Qui fou Praxíteles?
- II Quin nombre de vèrtebres té la columna vertebral?
- III Quin significat té la paraula Timocràcia?
- IV Quin fou l'origen dels *sandwichs*?
- V *Litologia*, què vol dir?

Notes de l'Ateneu

Biblioteca

Havem rebut del Sr. Josep M. Montagu una gran quantitat de llibres que ha cedit a la nostra Biblioteca.

Li quedem molí agràits.

Excursió

Fem avinent a tots els socis, i en particular als aimants de l'excursionisme que la Junta d'aquest Centre Cultural està organitzant per la segona quinzena del mes d'Agost una excursió col·lectiva al Castell de Perelada i a les ruïnes d'Ampúries i Museu arqueològic.

Podem avançar que ja s'ha obtingut permís especial per a visitar el parc, jardins, església, biblioteca i museu del Castell de Perelada.

En el número vinent donarem compte en aquesta mateixa secció de tots els detalls i condicions d'aquesta excursió, que tenim la seguretat que constituirà un nou èxit pel nostre Ateneu.

Josep Vidal Pagès

TALLER MECANIC

Servei de Taxis

Baixada de la Plaça

de J. Anselm Clavé n.º 3

CASSÀ DE LA SELVA

L'Esperanto per al futur

per Alsàcia Fontes Machado

Traducció: Enric Genóher

Invitada pel meu volgut amic Enric Genóher, a col·laborar per mitjà de l'Esperanto, en el vostre interessant periòdic quinzenal «HORITZO», ho he acceptat amb molt plaer, i sincerament agraeixo aquesta invitació, perquè significa un pas més, per les constants proves de quant serveix l'idioma de Zamenhof en la comunicació i amistat internacionals.

Aprofito aquesta avinentesa per saludar la forta joventut de Catalunya, especialment l'àvida de progrés, de Cassà de la Selva.

Es necessari que la joventut de tot el món es conegui i es compregui, estimant-se i respectant-se, si es vol que existeixi entre la humanitat, convivència i harmonia constants. L'Esperanto és el vïncul més fort i valuós de les nacions. Des d'aquí, faig una crida sincera a les dones, noies, i demano posin la seva atenció en aquest digne d'admiració i ja desenrotllat moviment, — moviment de pau — que il·luminarà el món en l'avenir.

Si de fet, la dona s'interessa sobre tot el que és delicadesa, bondat i amor, ha de pensar quanta bellesa i amorosa i espiritual educació té l'Esperanto en la seva missió i ideal de pau.

La noia d'avui és l'educadora del demà: esposa i mare. Nosaltres tenim necessitat de dolcificar tots els moments anguniosos que passem en la vida, ajudant i arrencant d'arrel totes les allaus bèl·liques que prometen aixafar-nos, les quals lamentablement tant sovintegen.

Conegueu la llengua Esperanto, penetreu en la seva essència i en el seu ideal, per instruir els infants, els vostres fills, i veureu que l'Occident mai es suposarà superior a l'Orient; el sud trobarà en el Nord, ressó dels seus propis sentiments i idees... Nosaltres, les dones,

tenim la necessitat de comprendre molt, però molt bé, el paper que havem de representar damunt la terra. Un bes és menys durader que una flor delicada; un somriure és menys que una flama ràpidíssima. Es d'includible necessitat fer alguna cosa, però per això ens havem d'interessar sobre tot el que passa al nostre voltant, i pensar en el futur.

L'Esperanto és un fraternal bes, ple d'amor, que uneix tots els pobles. Perquè la civilització del segle vint, sigui completa, és imprescindible que tot el món s'harmonitzi i es compregui intel·lectualment i moral. Nosaltres, les dones, tenim un molt interessant paper a desenvolupar en aquesta tasca. No ens en havem d'apartar, doncs, i devem estar sempre disposades per al futur.

Barcarena (Portugal), Juliol del 1934.

Jaramago Valadia

EL MILLOR PAPER DE FUMAR

ESTOIG ENGOMAT : 10 Cts.

JARAMAGO "ORO" : 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs

DIPOSIT DE VENDA:

Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES, MONEDERS, JOCS DE CARTES, DOMINÓS, ESCACS, PARCHESSIS, etc. etc.

Venda a l'engròs i a la menuda

Pintura

Decoració

Francesc Ragolta

Pintor decorador artístic

Empaperador

VENDA DE PAPERS PINTATS

Carrer Ramon Ferrándiz, 116

CASSÀ DE LA SELVA

Joan Domingo Alemany

Advocat

Ofereix el seu despatx

Plaça del Moli, 2 principal

Girona

Tribuna Lliure

Defensant una gestió

per Josep Bosch Orris

En el darrer número d'Horitzó en la ressenya de la sessió de l'Ajuntament del dia 3 de Juliol, llegeixo amb natural estranyesa unes manifestacions del Conseller Sr. Esteba, que diuen: «que com a membre de la Comissió d'Assistència Social, presidida pel Sr. Bosch, no es feia responsable de l'actuació d'aquest Sr. perquè mai els havia donat compte de cap de les gestions fetes.

No faré ni el més petit retret entorn d'aquestes manifestacions. En tinc prou amb la satisfacció íntima del deure complert en tot moment en els càrrecs que vaig ostentar dintre l'Ajuntament.

Faré una petita història de la meva gestió com a president de la Comissió d'Assistència Social.

Al constituir-se aquesta Comissió tots els components vàrem coincidir en què l'Ajuntament, per manca de mitjans econòmics no podia sostenir per més temps la Brigada municipal, tal com es venia fent. Vàrem estudiar el projecte d'arrencar rabasses, i en nom de la Comissió, vaig donar-ne compte al ple de l'ajuntament, essent aprovat per unanimitat.

Les gestions per demanar autorització als propietaris per arrencar rabasses a llurs propietats, varen fer-les els Srs. Esteba i Corominola. El Sr. Roset i jo, fórem els encarregats de procurar l'arrendament d'un pati per al magatzematge. Acceptades en principi les condicions d'arrendament del pati, va donar-se'n compte al ple, quedant aprovades.

Algunes setmanes més tard el Sr. Alcalde, va donar compte a la Comissió de què es podria vendre a un veí d'aquesta vila, una petita quantitat de rabasses, com a prova, i que si la Comissió i l'Ajuntament ho aprovaven, es podrien anar venguent d'altres partides, a aquest mateix individu. Acceptat per la Comissió i el ple de l'Ajuntament, va fer-se aquesta venda, i més tard algunes més.

També vaig ésser encarregat, pregat per tots els individus de la Comissió de portar un llibre registre d'entrades i sortides, cosa que vaig fer de la millor manera que sabia, fins el moment de la meva renúncia.

Heus aqí, l'explicació de la meva actuació com a President de la Comissió d'A. S. No crec que ningú pugui arribar a suposar que puguin derivar-se'n responsabilitats de cap mena.

24 - 7 - 34

CULTURA

per Josep Valls

Des de qui sap quan, que el mot cultura, amb tots els seus derivats, ve essent el punt neuràlgic de les joventuts.

Cada generació ens en forneix la corresponent caravana que plens d'entusiasme i fe creu complir un deure sagrat prodigant les seves activitats i els seus talents per a educar les masses, al seu judici amorfes i ignorants. El seu apostolat, el mateix que una fruita qualsevol, ve a fer la seva temporada, acabada la qual, desapareix per esgotament, sense deixar rastre de res, o ben poca cosa.

Potser hem atribuït a la cultura unes virtuts immerescudes, o bé, en mixtifiquem la seva veritable significació.

La cultura en el sentit corrent del mot, podrà ésser un bon aliment espiritual, però no pas per a tothom.

Hi ha gent que donada la seva manera de viure, els hi seria un obstacle que faria més feixuga llur existència.

S'ouen sovint persones que afirmen sentenciosament «que el qui posseeix una bona instrucció té la vida guanyada arreu del món», però la experiència dels fets ens ve demostrant el contrari.

El que té elements de subsistència o mitjans per a explotar un negoci pel seu compte, és indiscutible que una cultura superior li sigui avantatjosa. Però si ha d'anar a guanyar el seu bocí de pa en una empresa industrial o comercial, on trobarà establerta tota una jerarquia de comandament, no serà pas el mateix. Poc tardarà el cap de secció a descobrir les qualitats superiors del nou vingut, en les quals la seva gelosia li farà veure un perill i a fi de defensar els seus interessos creats, intrigarà fins a eliminar-lo.

Si aquest treballador instruït és el domèstic d'un nou ric estúpid, o esclafa grava a la carretera, o neteja clavegueres, la seva instrucció li farà passar molt males estones.

A l'home instruït, li serà més difícil que a un altre adaptar-se a certs treballs i comerços reputats ordinaris, encara que a vegades siguin prou lucratius.

Si volem enfilarnos una mica més amunt i considerar l'home posseïdor d'una cultura superior, no el trobarem ni millor ni més intel·ligent. Més refinat, això sí. Per consegüent més perillós. Tan perillós com poderós, car no s'ha pas conegut desastre polític, social ni humà que no sigui el resultat de la seva gestió.

Dels cultes, se n'ha volgut fer una casta apart i ells mateixos s'han considerat superiors. Si almenys ho fossin de

debo, però molt sovint llurs coneixements no passen d'ésser d'ordre professional i podran ésser útils o perniciosos a la col·lectivitat segons la naturalesa de llur professió i l'escrupolositat del consegüent exercici. Això no vol pas dir que no puguin trobar-se homes de grans virtuts personals exercint una professió antipàtica. En aquest cas sabrem distingir entre l'estima que ens mereixerà l'home i el fàstic que ens farà el professional.

El polític, per exemple, ens el mirarem amb certa prevenció car sabem que per assolir el seu plat de mongetes necessita escalar per la nostra esquena.

L'advocat, cal que enredi i enveriniles coses més senzilles, a fi que els plets durin i no s'acabin mai. El militar, intrigarà fins a provocar, car per ell el millor estímul és el fum de la pólvora.

El talent del capellà, consisteix en entretenir la son a una clientela que es deixi fer un lloc al Paradís. I tantes altres professions i professionals pitjor que inútils, nocius, que si profunditzem no tenen altre objectiu que el pa; ni altre talent, que el de menjar-se el pa dels demés.

Aquests són els cultes, els instruïts, encara que de sectors diferents, i són considerats la selecció de la Societat. Però despullem-los d'aqueixa investidura superficial i si a sota hi trobeu un home doneu-vos per afortunats.

Al polític, immobilitzeu-li la llengua i no serveix ni per a tirar un carretó.

Parleu al militar d'establir la verdadera fraternitat de pobles i races que faci impossibles les guerres i el veureu desvariejar.

A l'advocat que per a salvar al delinqüent, ha vomitat cabassos d'immundícia sobre el cap de l'innocent, volgueu-li fer comprendre que la seva glòria radica damunt d'una immoralitat afusellable i el trobareu tancat hermèticament com un ou de cigonya.

Al catedràtic d'història que sap com el parenostre tot el que s'ha passat des de que el món és món, dieu-li que us faci el procés històric dels temps presents i us agafaran ganes d'acompanyar-lo a ferrar.

El capellà, que com un tres i no res, us trasllada, a canvi d'unes sacrilegues pessetes, una ànima del purgatori al paradís, el dia que ell mateix és traslladat a una parròquia de província necessita fer-se guiar pel Recader.

Ja sé també que els joves que com poseu l'Ateneu Cultural, no és pas a

quests que volen instruir, malgrat que tinguin tanta necessitat com un altre d'una instrucció veritat.

Vosaltres us interesseu per un altre sector més nombrós i potser més interessant: la legió dels que han après més de suar que de menjar i que comencen a estar cansats de suar perquè mengin els demés.

Perdeu el temps inútilment? És possible, car la cultura que aquests necessiten és d'una naturalesa més positiva. Una existència de dolor i privacions ha trempat llur esperit millor que tots els llibres.

Amb quina devoció voleu doncs que escolli les vaguetats d'un sabi, el mal sopat i a més a més obsessionat per la incògnita de si demà soparà gens o mica?

En to irat us respondrà: «ja en duem massa segles de xerrameca». «Volem cultura, sí, però a base de pa». Pa per a tots, guanyat bíblicament amb la suor del front de cadascú.

Bougie, Juliol 1934.

Notes Municipals

Sessió del dia

10 de Juliol

Comença la sessió a les 10 presidint l'alcalde Sr. Robau.

Hi assisteixen tots els consellers excepte els Srs. Bosch i Roca.

Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es dona compte dels jornals de la brigada municipal des del dia 2 al 8 del corrent i del material de Secretaria gastat durant el segon trimestre d'enguany.

El Sr. Alcalde comunica al Consistori que s'han d'acordar les gratificacions a concedir als mestres i mestresses de les Escoles Nacionals, corresponents al primer semestre.

El Sr. Esteba demana unes aclaracions al Sr. Alcalde referents a aquestes gratificacions i el Sr. Robau diu que es concediran segons el criteri de la comissió d'Hisenda que és la que ha de decidir.

El Sr. Alcalde diu que s'ha d'arreglar la bomba de la plaça Clavé perquè els dipòsits no funcionen normalment, i així s'acorda.

El Sr. President diu que segons el que disposa la llei, s'ha de procedir a nomenar tercer alcalde i proposa per aquest càrrec al Sr. Corominola.

El Sr. Jubert de la minoria, diu que s'abstindrà de votar perquè ha observat, especialment en la última votació celebrada amb motiu de l'elecció per a cobrir la plaça de vigilant de nit, que la majoria quan s'ha de votar algun càrrec ja ha deliberat prèviament i es presenta al saló de sessions amb el nom del candidat que patrocina.

El Sr. Mestres, de la majoria, contesta al Sr. Jubert i diu que la minoria fa el mateix, com ho va demostrar en la votació a què fa referència el Sr. Jubert, votant tots els seus membres a un mateix candidat.

El Sr. Jubert rectifica i manifesta que mai ha tingut cap canvi d'impressions amb els seus companys abans de cap votació.

El Sr. Vilallonga es solidaritza amb les paraules i l'actitud del Sr. Jubert. i manifesta que ells desitjaven que l'elecció del càrrec de vigilant es fes per unanimitat i que si la majoria els hagués posat en antecedents podien haver-ho fet així, evitant que el poble pogués pensar que feien política en una qüestió com aquesta.

El Sr. Mestres manifesta que encara que la tasca a fer pels Srs. consellers és administrativa, també ha de fer-se política perquè els que votaren a l'actual majoria es donguin compte de l'orientació que segueix la mateixa.

Es perllonga el debat sobre aquesta qüestió amb intervencions del Sr. Solà, Puig, Delmàs i els ja mencionats.

Finalment s'efectua la votació de tercer alcalde que dona el següent resultat: Sr. Corominola 8 vots; en blanc 6. Com que falta un vot per obtenir la majoria, en la propera sessió caldrà votar novament.

No havent-hi altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Sessió del 17 Juliol

Presideix l'alcalde Sr. Robau, i assisteixen tots els regidors, excepte els Sr. Bosch i Jubert.

El Secretari llegeix i és aprovada l'acta de l'anterior. Es dona compte dels jornals de la brigada municipal des del dia 9 al 15 del corrent.

Es concedeix permís al Sr. Antoni Baulida per instal·lar un motor.

El Sr. Alcalde diu que complint ordres superiors s'ha de nomenar President de la Junta local de contractació de blat.

El Sr. Esteba demana algunes aclaracions sobre aquest assumpte, que li són donades pel Sr. Robau.

El Sr. Dalmàs proposa per aquest càrrec al Sr. Alcalde i és nomenat per unanimitat.

El Secretari llegeix un Decret del Ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts sobre la construcció d'escoles.

El Sr. President diu que el Consistori solament ha de decidir si considera necessari construir noves escoles perquè el Consell de Cultura segueixi els tràmits que senyala l'esmentat Decret.

Reservat

per

Cine Modern

Empresa Josep Taché

Bar

American

Sport

Plaça J. A. Clavé

Cassa de la Selva

Kursaal Cinema

Dissabte 28 i diumenge 29 de Juliol

GRAN ACONTEIXEMENT

Presentació de la comèdia sentimental de la marca FOX

ENEMIGOS INSEPARABLES

per els coneguts artistes BUDDY ROGERS i MARION NICHON.

El diablo se divierte

per Victor Jory i Loretta Young.

La xistosa còmica

TRAS LAS FALDAS

Els Srs. Consellers per unanimitat així ho acorden.

Es posa a votació novament l'elecció del càrrec de tercer alcalde que dóna el següent resultat:

Sr. Corominola, 8 vots i 6 vots en blanc.

El Sr. Alcalde demana llicència per un mes que li és concedida, naturalment.

No havent-hi altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

Sessió del dia 24

Comença a les nou, presidint el Sr. Igualada i assistint-hi tots els Consellers excepte els Srs. Puig, Jubert i Bosch.

El Secretari llegeix l'acta de l'anterior sessió que és aprovada.

Són també aprovats els comptes següents:

Jornals de la brigada municipal des del dia 16 al 22 dels corrents.

De la Telefònica corresponent al mes en curs.

Enllumenat municipal del mes de Juny i extraordinari de Festa Major.

Abonar al Carter la subvenció del lloguer de l'Oficina de Correus.

Id. al Sr. Tinent de la Guàrdia Civil el lloguer de la casa, del 2.ºn semestre d'enguany.

Id. al Sr. Francesc Baus el lloguer d'enguany de la Caserna de la Guàrdia Civil.

Id. al Sr. Pere Albertí el lloguer d'enguany de l'oficina de Telègrafs.

Compte general de caixa del 2.ºn trimestre d'enguany.

Es dóna compte d'un escrit de la Federació de Municipis Catalans referent a una exposició de caràcter municipalista i s'acorda en principi adherir-s'hi.

Es llegeix un extens informe de la Delegació d'Indústria de Girona sobre la petició del Sr. Domènec Rodà per la construcció de la fàbrica d'aglomerats de suro de l'esmentat Sr.

El Sr. Rodà fa algunes observacions a l'informe, i l'Ajuntament concedeix el

permís perquè es construeixi d'acord amb les disposicions senyalades.

Es dóna compte d'un escrit de la Sra. Teresa Pijoan, Directora del Col·legi Vilaret, reclamant la subvenció d'enguany.

El Sr. Igualada diu que la majoria havia acordat, tenint en compte els motius exposats per la Sra. Pijoan, abonar-li per aquest any l'import de la subvenció que li tenia assignada l'Ajuntament anterior en la forma següent: El primer semestre com a subvenció, i el segon com a indemnització dels perjudicis que se li puguin haver ocasionat.

El Sr. Vilallonga de la minoria, està conforme en què se li concedeixi pel primer semestre la subvenció però que la quantitat a entregar corresponent al segon semestre sigui com a gratificació.

El Sr. Mestres diu que no pot estar conforme amb les propostes presentades i amb més motiu tenint en compte que, al seu juí, la Comissió d'Hisenda va equivocar-se retirant la subvenció assignada per l'Ajuntament anterior i que solament ho podia fer per l'any 1935 però mai per aquest any.

S'extén en consideracions i fa un elogi del Col·legi Vilaret i demana al Consistori que la quantitat a entregar a l'esmentat Col·legi es faci com a subvenció.

El Sr. Dalmàs, de la majoria, opina que creu justificada la reclamació presentada però que l'Ajuntament no pot revocar un acord anterior, i proposa que la quantitat a entregar pel primer semestre es faci com a subvenció i la del segon com a indemnització.

S'entaula un extens debat en el qual intervenen els Srs. Dalmàs, Mestres, Roca, Cassà i Vilallonga. Tots els consellers estan conformes en abonar per aquest any l'import de l'assignació; solament discrepen en la forma: El Sr. Mestres considera que deu fer-se com a subvenció i al·lega motius d'ordre moral i polític; i el Sr. Dalmàs i demés membres de majoria i Sr. Vilallonga opinen

que cal abonar el primer semestre com a subvenció, però el segon com a indemnització.

Definitivament s'acorda unànimament acceptar la proposta de la majoria presentada pel Sr. Igualada.

Es procedeix a l'última votació per nomenar Alcalde tercer, que dóna el següent resultat: Sr. Corominola, 9 vots; i en blanc tres, quedant elegit per aquest càrrec l'esmentat Sr.

A tres quarts d'onze s'aixeca la sessió.

Espectacles

VETLLADA

El diumenge, dia 15, es celebrà una vetllada organitzada per la societat coral «La Tenora», d'aquesta vila.

Comença amb la representació del sànet en un acte «La nit dels innocents». Fou força aplaudida, merescudament, la tasca de tots els actors-aficionats, reeixint la dels joves Pere Serra i Josep Masllorens en el seu paper de Carrasco i Pinillos respectivament. Les senyoretes Rita Lloveres i Maria Vicenç feren una ajustada interpretació. Llatzer Mir també es lluí força. Un «drapaire» es feu mereixedor dels aplaudiments del respectable públic. En canvi, sortí un «sereno» molt mal educat.

Després del sànet, l'orfeó «La Tenora» dirigit pel mestre Rich, cantà amb força encert «l'Himne a la Senyera»; molt bé: «Sota de l'Om» i «La Sardana de les Monges».

No obstant, «executà» l'«Emigrant». El públic exigí amb grans aplaudiments que fos repetida «La Sardana de les Monges».

Després del concert de «La Tenora» es posà en escena la coneguda peça lírica «L'Estrafet» —producció dels mestres Ballesta-Mercader—. Els aficionats amb la cooperació de l'orquestra «La Unió» i del jove pianista Pere Mercader, realitzaren una interpretació molt encertada.

Es distingiren, el Sr. Vidal Vidal en el seu paper d'Estrafet; Rita Lloveres, Maria Vicenç, M. Turró, Isidre Calzada, Pere Serra, Josep Masllorens, Llatzer Mir.

Llàstima que el Sr. Vidal Vidal no servís per a cantar.

El chor, actuà d'una manera brillantíssima. Observarem però faltes imperdonables de la direcció escènica.

Tenint en compte que es tracta de la primera obra lírica que representen els aficionats de «La Tenora» els havem de felicitar sincerament, puix considerem que es feren mereixedors dels elogis i dels aplaudiments encoratjadors que els hi tributà el nombrosíssim públic que assistí a la vetllada.

* * *

MARQUETERIA
PLAFONS - FULLOLES
SOMMIERS
COLORS - ASSECANTS
VERNISSOS - HIDROFLUGS.
AGLOMERATS
PAVIMENTS - GRASSES

MAGATZEMS CUCUT

Avinguda 20 de Juny N.º 12.

GIRONA

Com a fi de festa, s'organitzà un ball que resultà moli lluït.

* * *

De festes d'aquesta mena fóra convenient organitzar-ne amb més freqüència. Pel caire cultural-recreatiu que tenen aquestes manifestacions artístiques, honors als que saben organitzar-les i proporcionar al públic cassanenc unes hores d'esplai sà i profitós. Instruir delectant: heus ací un bon lema.

F. de T.

El Cinema

Modern:

ADIOS A LAS ARMAS (Paramount)

Tenim immillorables referències d'aquest film, i l'anàrem a veure il·lusionats, encara que fent-nos càrrec d'haver de suportar el calvari d'uns dobles castellans indecents com tots (Els dobles, no els castellans).

Doncs bé, aquesta pel·lícula no ens defraudà gens, ja que tant l'argument —essencialment pacifista— com la direcció de Frank Borgaze, un nom a retenir, com la insuperable interpretació de Gary Cooper i Helen Hayes, són elements més que suficients perquè, ben combinats, puguin donar lloc a realitzacions bellíssimes com és aquesta.

Borgaze, amb una sobrietat mai prou lloada, ens presenta els amors —romàntics?— d'un soldat amb una infermera. Ell l'ha d'abandonar per anar al front, trobant-se ella en estat de gravidesa. L'ur correspondència serà interceptada i el protagonista masculí no sap on ella es troba. La cerca desesperadament, fins que la troba en un hospital suís on l'infant ha nascut mort i ella està a punt de fer-ho (de morir-se). De més, bona fotografia i agilitat de cambra.

Es projectà també Lasca de Rio Grande, un film de cavallistes que no ens agradà gens. Com a complement ens serviren Un rato de Jazz, per una orquestra el nom de la qual no sentim recordar, però en la qual tots ho feien molt bé, menys la directora que era una poca-solta.

Kursaal

YO DE DIA I TU DE NOCHE (Ufa)

Una pel·lícula no pas massa reeixida encara que a estones força plaent, plena de digressions episòdiques que alentien l'acció. Bona interpretació de Willy Fritsch i Kate de Nagy i una música una mica empipadora. Però com que té moments còmics força encertats, un hom hi gaudeix i mata el temps, que és la única cosa que es pot fer amb aquestes pel·lícules.

Es projectà també Rivalet en la Pis-

ta, una pel·lícula de ciclisme de pista Déu n'hi do de dolenta, però que tenia algun moment interesant com per exemple les curses al velòdrom, molt ben fotografiades i amb detalls curiosos.

El noticiari o la còmica, no recordem què feien, no el poguérem veure perquè vàrem arribar una mica tard.

MICKEY MOUSE

Noticiari

El dia 17 celebrà reunió general «La Mutualitat Femenina», d'aquesta vila, en la qual es canvià la meitat de la Directiva.

Fou elegida presidenta Na Dolors Massa.

* * *

El diumenge passat a la nit es ballaren sardanes al Passeig Vilaret, tocades per la cobla «L'Unió». Després de les sardanes tingué lloc un lluït ball en el saló d'espectacles del Centre Republicà Federal.

* * *

El dissabte dia 21, amb motiu de la Festa Major de Quart, foren nombrosíssims els joves d'aquesta vila que es desplaçaren a la veïna població.

* * *

La secció d'aficionats a l'art de Tallia «Renaixement», d'aquesta, es traslladà el dissabte passat a Platja d'Aro, on donà

una vetllada, posant en escena «La Resclosa» d'Ignasi Iglésies, i el sàinet «Els municipals burlats».

Obtingueren un sorollós èxit.

* * *

Dilluns passat dia 23, el jove veí d'aquesta població Joaquim Garriga Casadevall, intentà posar fi a la seva vida, ingerint una quantitat considerable d'àcid clorídic. Es troba en un estat greu.

Els motius que hom suposa que l'impulsaren a prendre aquesta extrema resolució foren els de trobar-se en una penúria econòmica desesperada. Aquest jove que havia vingut dedicant-se fins fa poc temps a la compra-venda de bestiar havia desaparegut del seu domicili feia alguns dies deixant pendents de pagament importants quantitats, l'import total de les quals es desconeix.

RESPOSTES

a les preguntes de la plana 278

- I —Un gran escultor de l'antiga Grècia.
- II —Trenta-dues.
- III —La paraula «*timocràcia*» significa govern en el qual exerceixen el poder els ciutadans que tenen certa renda.
- IV —Un dels lords més reputats de l'aristocràcia britànica fou Lord Sandwich:
Aquest personatge era un gran jugador; no abandonava la taula de joc ni tan sols en les hores de menjar. Per a alimentar-se mentre jugava, es feia servir uns tallets de carn entre dues petites llesques de pa.
Heus ací l'origen dels famosos *sandwichs*.
- V —Amb aquest nom es designa la part de la geologia que tracta de les roques.

Hom diu que...

...la calor seria més suportable si no haguéssim de sentir els perfums fastigosíssims que exhalen els forats de les voreres de la nostra vila.

...durant aquesta temporada hi ha mols serenos «honoraris», que durant la nit fan massa soroll.

.. el nomenat carro de les escombraries, es troba actualment en el mateix estat de sempre...

...ets senyors Consellers del nostre magnífic Ajuntament si llegissin aquesta secció del nostre periòdic, ja haurien decidit fer que el carro de les escombraries no ens dongués peu per a parlar-ne a cada número.

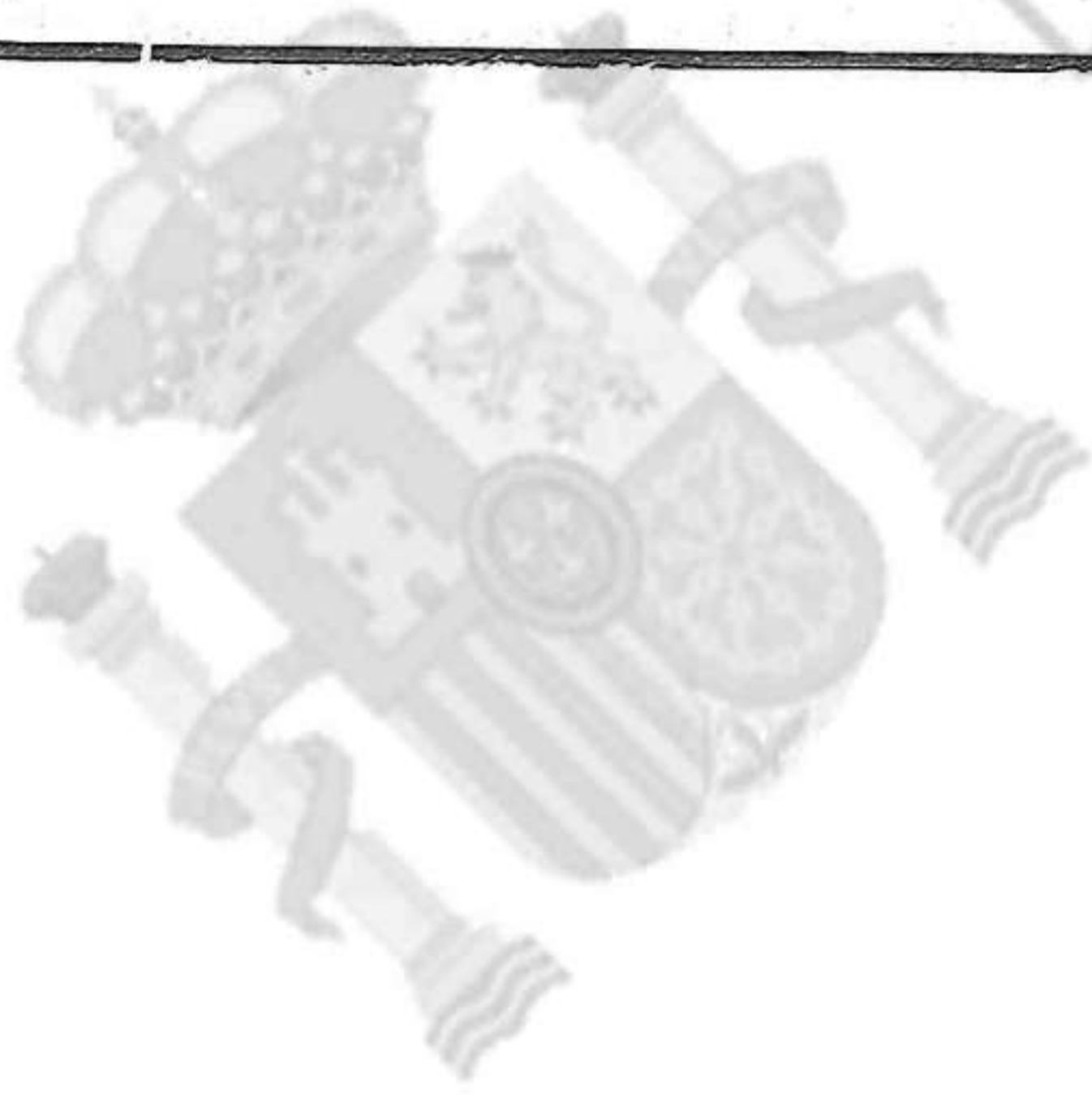
...no pararem de parlar-ne. Així ens ho demanen un bon nombre de subscriptors. —Si poséssim els qualificatius que empen alguns d'ells quan es tracta d'aquesta qüestió, potser la reparació necessària perquè el ditxós carro pogués circular «decorosament» es faria a gran velocitat—.

Immellorables

Timbres de Cautxú

Sistema patentat "FLEX"

IMPREMTA VILALLONGA

Fàbrica de **DOMINGO**

Tapones,
Discos y
Especialidades

Fabricantes:

Dispongo de maquinaria moderna para esmerilar y ensamblar toda clase de productos derivados del corcho.

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Selvatana

Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22

Per a contractes: Pere Arpa

Gran assortit en

Calçat de temporada

no dubteu un moment,

En XEC Espardenyer

us en servirà d'econòmic i superior

Castelar, 41

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

Fàbrica de gasoses i sifons - Zeppelin - Aigua picant

JOSEP CLARA

Exenedor de la cervesa Damm i representant del lleixiu Berenguer.

Pau, 45

Cassà de la Selva

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Principal

Per a contractes:

Francesc Guart Telèfon 19

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

Subscriuiu-vos a "Horitzó"

Agència d'Autòmibus i Transports

La Cassanense

Administració: Castelar 61.

Garatges: Progrés, 3 i 31

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»
«Representant de la cervesa Damm»

Cassà de la Selva

Pere Mercader

CAPELLERIA - - - GORRISTERIA

Camises-Corbates-Cinturons-Sempreles darreres Novetats!

Plaça Mn. Cinto Verdaguer, 5

Cassà

Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretina

VDA. JOAN ABELLI

Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva

Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

Narcís Martí

Tocineria - Comestibles

Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bateries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

Telèfon 32 R

JUBERT & PRESAS
BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Anselm Clavé - Telèfon 15
Garatge Bany

Cassà de la Selva

Narcís Duran

Aiguardents i Licors - - - Elaboració acuradíssima
Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

CAMISES, CAPELLS, CORBATES, GORRES, etc. etc.
Darreres novetats.

Miquel Solà

Estanc.

Dr. Zamenhof, 6

Articles de Ferreria - - - Armeria i efectes de caça

URALITA

Agència oficial: J. BERDALET

Cassà de la Selva

Menjars i dispeses econòmiques

Casa Pica

Carrer Salmeron, 39 Cassà de la Selva

Servei amb camió de Cassà a Bar-
celona, amb parades a Caldes de
Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures

Cassà de la Selva